

כדורסל

קורקי נלסון חוזר

בעונה שחלפה ישב קורקי נלסון יותר מדי על הספסל. לא באשמתו, כמו כן הוא נאלץ להתאזר בסבלנות. כי בהפועל רמת-גן העדיפו על פניו את סטיב מלר ביק, שנבחר להיות השחקן הור היחיד בקבוצה. הרשאי לשחק בליגה בישראל.

מזה הרבה שנים מנסה הפועל רמת-גן לאיים על האלוף הנצחית - מכבי תל-אביב. לכן, כשחשבו איך לבנות קבוצה חזקה יותר לעונת-המשחקים הבאה, החליטו להביא שחקן אחר מארצות-

כדורסלן נלסון

החזירו לו את התהילה

הברית, שישחק לצידו של סטיב מלוביק המצטיין. השחקן החדש אמור היה לבוא במקומו של נלסון.

שחום-עור אחר. לא דיברו על כך עם נלסון, אבל הוא הרגיש שלא מחזירים אחריו. נלסון לא נבהל, ידע שכל קבוצה אחרת תשמח לקבלו לשורותיה. בהפועל חיפה ובמכבי תל-אביב אכן רצו אותו, ופתחו במשאומתן איתו.

בשבעים האחרונים, כשנודע ברמת-גן שסטיב מלוביק נמלט מאימי המילחמה (ראה מיטגרת) ואין בכוונתו לחזור, ניפץ נפו לפני נלסון בחווה שלו. באגודתו הודיעו לו שלפי החווה הוא שחקן ה-אגודה, ואין כוונה לוותר עליו.

חווה הוא חווה, ונלסון נכנע. גם שתי הקבוצות האחרות נאלצו להשלים - בצער - עם שלא ישחק בשורותיהן.

היום השתנה היחס לנלסון, השתנה גם הפיזיון. אומרים עליו שהוא ללא ספק יוכל להביא תרומה רבה בעונת-המשחקים הקרובים שחקן אחר, ברמה חקים הבאה, כי הוא כבר שיחק עם הקבוצה וצבר ניסיון וביטחון במישחק.

בינתיים, שווה בארץ שחקן שחום-עור, קירין גאלון (2.08), הנבחן כעת בקבוצה הרמת-גנית. אבל במבצב החדש, הוא יישלח בחזרה לארצות-הברית, ובמקומו יגיע בשבעים הקרובים שחקן אחר, ברמה גבוהה יותר, כדי שהפועל רמת-גן אכן תצליח בעונה הבאה לממש את מטרתה - לאיים על האלוף.

כדורגל

הטל של רמת-גן

קבוצות הכדורגל היכולות להרשות

מלוביק, האשה

והמילחמה

כולם מדברים על הסתלקותו הפיתאומית של סטיב מלוביק מהארץ, אך איש אינו יודע, בעצם, מה קרה.

סטיב מלוביק, שחקן הכדורסל המצטיין של הפועל רמת-גן, חזר לישראל לפני שבועיים. שהה כאן חמישה ימים ופיתח אום, ביום השישי, נעלם. החליט לחזור לארצות-הברית. ההסבר שהשמיע למאמיניו, צביקה שרף ויאיר שרון, היה: "הציינו לי לשחק בקבוצה מיקצוענית בארצות-הברית."

קשה להיות יהודי. בחלוף המבוכה, מוכנים היום יידינו לספר מה באמת קרה. בחמישה הימים שמלוביק שהה בארץ השפיעו עליו שני דברים: הוידודה האיתנות שבקיסמה הוא שובי, וגם המילחמה בלבנון.

מלוביק בא לארץ אחרי פירוד מידידתו, שאותה היה לו קשה לשכוח. לפני שנפרדו, היא כנראה, לא עודדה אותו לשחק בישראל.

לפני חודש, כשמלוביק פגש בארצות-הברית את מאמנו, צביקה שרף, הוא סיפר שהחליט לחזור לארץ ולשחק בקבוצת הפועל רמת-גן. הדבר סוכם ביניהם, וצביקה גם השאיר בידינו של מלוביק כמה אלפי דולרים, תשלום עבור מכונת שמלוביק רצה לייבא לישראל.

לעצמן, ייצאו בשבוע הבא למחנות-אימון נים באירופה. הפועל תל-אביב ומכבי תל-אביב ייצאו ללונדון. המאמנים זייד שווייצר וצבי רזון אומרים: "מוכרחים לערוך עכשיו, לפני העונה, את אימוני הכושר לשחקנים. אבל כולם הנורא של הארץ קשה לבצע זאת." השחקנים מרוצים מההנחיה לחז"ל, גם אם אסור לקחת לשם את נשותיהם. "מה שיתאום לקחת את הנשים?" הם שואלים. "אנחנו נוסיף את כדי לעבוד!"

אל מועדוני הצמרת מצטרפת גם קבוצה חדשה בליגה הלאומית - הפועל רמת-גן. גם שחקניה ייצאו בשבוע הבא לארצות-הברית. כנראה, בצרפת ובגרמניה.

ריח אוגוסט. אנשי רמת-גן יוצאים ל-12 יום בלבד, לשלוש ארצות. העולם הזה שאל את נימרוד דרייפוס: "מה פיתח אום שלוש ארצות, זה נשמע כאילו אתם נוטעים טייל? נימרוד, הלוקח כל דבר כשיא הרצינות, קם להגן על שמה של האגודה החדשה שלו: "זה לא טייל". הוא קובע, "הפועל רמת-גן רכשה העונה הרבה שחקנים חדשים. הם כולם בעלי ניסיון, אך עליהם ללמוד לשחק ביחד, כקבוצה. בשלוש הארצות נשחק יחד מול נבחרות כדורגל שונות."

למה הם לא עושים את זה בארץ? מדוע אייאפשר לגבש קבוצה במישחקים מול קבוצות ישראליות? כנראה שחם מדי

כדורגלן בלוז

חווה חדש

כאן לכוכבי-הספורט, בוודאי הרבה יותר יוקרתי להריח את אוויר אוגוסט באירופה. "בהפועל רמת-גן, מדברים מעונה על מקום טוב באמצע הטבלה. אבל אני אומר - נגיע לפיסגה. אנחנו מתכוונים לעלות לליגה הלאומית ולא לרדת ממנה הרבה זמן." הכריז דרייפוס.

בינתיים, עשרות שחקני-כדורגל עור-כיים אימוני-כושר על הרשא, מול גני התערוכה. הרבה זיעה מטפטפת שם ור מרוה את העשב. המזיעים ביותר הם אלה שעדיין לא נחתמו עימם חושים, והם מתאמצים להיכוח עצמם.

המאושר של השבוע: עודד בלוז, סטרי דנט למחשבים, שנדד ממכבי חיפה להפועל רמת-גן, וביום הראשון השבוע האגור דה החממה עימו על חווה.

כדורמים

הגיבורים בדרום-אמריקה

שלפו אותם לפני חודש מביירות, כדי שיסעו לייצג את ישראל במישחקי קדם-אליפות-העולם בכדורמים שנערכה באקוודור. הם גילו את שיער רגליהם, זרז עוניהם וגם את שיער החוה, כדי להפיח חיות את החיכוך במים ולהשיג יותר מהירות. זה שיפר מאוד את המראה, חשף

כל שריר אבל - מה לעשות - לא עזר להם לנצח.

למרות ההפסד לסינים, הופתעו הישראליים מהאזהרה שהם גרפו ביבשת אמריקה. שני המישחקים בהם לקחו חלק צולמו לטלוויזיה, ואף שודרו בשידור ישיר, אחרי הצילומים שלחו אליהם את הסרט, במתנה.

עוד מספרים הספורטאים הישראליים: "כשנחתנו בנמל-התעופה בקיטו, מייד הקיפו אותנו כמה מאות אנשי-ביטחון. יותר מהצורך לשמור עלינו, גילינו ש-

שחיין מדמך

לא רצה לחזור הביתה

היתה זאת הסקרנות הרבה שעוררנו ב-מקום."

רפי מלמן, קפטן נבחרת הכדורמים של ישראל וסטודנט למינפסטים, עדיין לא נרגע מהחוויה הגדולה: "כנראה שבדרום-אמריקה מעריצים כוח. הם יודעים על המילחמה בלבנון ורואים בנו גיבורים. זה ההסבר היחידי שאני יכול לתת לקבלת הפנים החמה, שערכו לנו אורחי אקוודור."

"אחרי המישחק השני מול הסינים, דרשו בהתאחדות הספורט בארץ שנחזור לישראל, הסברנו בטלפון, שאוהדים מאקוודור הציעו לממן לנו את המשך השהות שם, כדי שנוכל ללמוד תוך כדי התכוו-

כדורסלן מלוביק (במרכז)

ברח מהקרב

מלוביק גם סיפר אז לצביקה, שיש בידו כבר כל המיסמכים המאשרים שהוא יהודי.

"אתה יהודי, רוצה להיות גם אזרח ישראלי, כדי להמשיך לשחק כדורסל כאן - הדבר מחייב אותך גם לשרת בצה"ל!" רמזו לו חברים טובים בארץ. מלוביק ישב חמישה ימים בביחו, חשב על האשה האיטלקית, על המילחמה הבלתי אהודה בלבנון, ונס על גפשו.

ננות במישחקי-כדורמים של הקבוצות הטובות בעולם. אבל בארץ לא רצו להקישיב לנו, ודרשו שנחזור."

אבל לפני שהנבחרת חזרה, הספיקו ה-ישראלים גם לבלות בפרו. הם פגשו בלימה במלכות-היופי, שהגיעו להתחרות על התואר מיט עולם. דבי הם. מלכת היופי של ישראל, לא היתה שם כי היא נשרה בשלב מוקדם וחזרה לארץ. אבל השם 'ישראל הזכיר לכמה מהם אשה שזכתה בתואר מיט תבל לפני שבועה שנים, רינה מור, שבמיקרה כל שחקני הנבחרת הישראלית הם גם שכניה מטבר עון. לא ברור אם השכנות המיקרית, ההילה הצבאית או גופם החסון והגלוח של הספורטאים הילכו קסמים על יפה פיות העולם. אך עובדה: הם היו הגברים המבוקשים ביותר בלימה.

מיכתב בשירותים. רוני קרן היה עסוק ביחסים מסוג אחר. שחקן כדורמים מברית-המועצות בא אל חברי הנבחרת והתעניין מי מהם יוכל לשוחח איתו ברוסית. רוני קרן הצבר, בן לאב שהיגר מרוסיה ואם מסין, נשלח לשוחח עם הסובייטי.

בשיתה שנערכה בהסתר מעיני אנשי הקינב, גילה הצעיר הרוסי שהוא מסתוקק למסור ד"ש לחברו, בוריס קיפניס, שהיגר מברית-המועצות לישראל.

רוני סיפר לו, שחברו משחק היום בקבוצת הכדורמים בניבעת-ברנר, וגם שמש כמאמן הנבחרת בקיבוץ.

הרוסי התלבט אם כדאי להסתכן ב-העברת מיכתב לחברו בישראל. הוא הסביר לרוני, שאם זה ייודע, ימנעו ממנו להבא לצאת מגבולות ארצו עם הנבחרת. רוני הציע לרוסי שיכתוב כמה מילים, וימסור לו את המיכתב בשירותים.

חזרה לביירות. בדרך חזרה מנמל-התעופה הצטרפו אל הישראלים אוהדים בשיירת מכוניות. הם הביאו איתם כלי-נגינה, ורקדו בטרמינל סמבה, את המנגינה הזאת אייאפשר היה להפסיק, והמטוס המריא באיחור של שעה.

כשנחתו בארץ, חזר הקפטן, רפי מלמן, לשירות המילואים שלו. בין גיחה אחת ושנייה לביירות, הוא ממשיך לספר לכל מי שרק מוכן לשמוע על הווייתו. בייחוד הוא מתפעל מספורטאי סין וברית-המזרח, עצות המתנהגים כמו יחידות צבאיות. לכן הם נשארו להמשך האליפות. אנחנו, שנשרנו, צריכים לבלות עכשיו בביירות."